

מטבע ברכה

¹ ברוך

יכוין להמשיך שפע
מכ"ע לב' זוגים
לעתיק²

איהיהוה⁴ זיווג פנימי לחב"ד
לחג"ת לעתיק
יומני⁵

¹ עי' רחובות הנהר כ ע"ב ז"ל: ידוע הוא כי כל מה שאנו מבררים מחלקי הכלים דמלכים ומאורות דרפ"ח להעלותם לזר"ן ולהעלות את הזר"ן למ"ד ומ"ן לאר"א להזדווג, הוא זיווג דנשמות דפנימיות העולמות, ולא זיווג דחיות העולמות, כי זיווג דחיות נעשה ממילא שלא על ידינו. ואין צורך לנו לקבל ד' מיתות ב"ד ולהעלות עם הזר"ן למ"ד ומ"ן, אלא שההוא רוחא דיהיב אבא לאימא הוא מעלה מ"ד ומ"ן לאותו זיווג [ממילא]. אבל זיווג דנשמות אין אר"א מתעוררים להזדווג אלא ע"י מה שאנחנו מבררים מחלקי הכלים דמלכים ומאורות דרפ"ח דזר"ן ומעלים אותם למ"ן. כן צריך להמשיך לזר"ן [היינו על ידי כוונתנו] מזיווג דחיצוניות דאר"א תשלום מוחין דיניקה, כדי שיהיה להם כח להעלות, וכו' ואז יוצא ויורד חלקי י"ס שם מ"ה החדש עם חלקי תשלום אורות דב"ן דאותם הבירורים שעלו המתייחסים לאותה המצוה, וכו', באופן שבכל מצוה ועבודה וברכה צריך להמשיך לזר"ן שני מיני מוחין: הראשון הוא מזיווג דחיצוניות דאר"א, והוא כדי לתת כח לזר"ן כדי לעלות למ"ד ומ"ן לעורר זיווג העיקרי דפנימיות דאר"א, ולהמשיך ממנו המוחין השניים העיקריים המתייחסים לאותם המצות או הברכה, ע"כ.

כל שפע הנמשך עד מילת מלך העולם הוא ליתן לזר"ן כח לעלות למ"ן לאר"א ולקבל אז מוחים דפנים (נהר שלום כ ע"ג ז"ל: וכל זה השפע היורד למדות אלו לא להשפיע למטה אלא לתת להם כח לחזור לעלות אל שורשם העליון לקבל משם שפע וגם להשפיע למטה. ואם לא יקבלו זה השפע תחילה אי אפשר להם לעלות, וכן פתח עיניים א ע"ד).

² עי' שער מאמרי רשב"י מח ע"ב ז"ל: בברוך שבברכת הנהנין ובברכת המצות הוא מלמעלה למטה, כי תכף בעלות ברכת האדם בכונה למקום המלכות, יורד שפע מעולם הנעלם למטה והוא זה, כי ברוך ירמוז לבניה, וכו' בינה הנרמז' בב"ת, וסוד חכמה הנרמזת בריש, דהיינו ראשית חכמה, וסוד דעת הנרמז בוא"ו, וא"ו עלאה, וסוד כתר הנרמז בכ' פשוטה, כי נתיב לא ידעו עיט הוא שער החמשים והוא כתר עליון כנז' בתיקונין לפי שממנו מושך הטיפה העליונה הנעלמה, והכל נכלל בברוך. [נראה שכוונתו בפירוט זו היא לכלול כל הכוונות שבברוך שהם מכתר עד חו"ב וכו'].

³ ז"ל המאמרי רשב"י: תכף בעלות ברכת האדם בכונה למקום המלכות, יורד שפע מעולם הנעלם למטה. וז"ל הרש"ש (רחבונות הנהר כ ע"ג): והענין הוא כי בעלות ברכת האדם בכוונה יורד מן הכתר עליון שהוא השורש עליון דכתר הטיפה הנעלמה לחכמה שהוא עתיק.

- כלומר משורש עליון שבכתר עליון שהוא בחי' פנימיות כתר שעל גבי חב"ד שבכתר (פתח עיניים ב ע"א), אמנם הרב אמר שזה מלכות דעקודים [כמש"כ במאמרי רשב"י] ועי' גר"א ביהל אור ח"ב טז ע"ד ז"ל: רעותא עילאה לעילא לעילא - הוא מלכות עקודים אחר התנוצצות ז"ת דילה ונעשה רדל"א, ע"כ.

⁴ [זיווג זו דומה לזיווג עבור הטיפה בק"ש, וכאן השלמת מוחין דיניקה והשם השני הוא היניקה עצמה]

⁵ מש"כ שזה רק בחג"ת שכתוב בזהר עקב, שכל ברכה היא בבחי' חג"ת [היינו יניקה כנ"ל הערה 1] - פתח עיניים א ע"ג, וע"ש עמוד ד' שהנה"י נכלל בו, וכן הדין בא"א.

ע' פתח עיניים ב ע"א ז"ל בכל מקום זיווג חיצוני נעשה תחילה ואח"כ זיווג הפנימי, לכן צריך לכתוב יאהויהה לפני איהיהוה. ואפשר שכאן בסידור נקט הכוונה בקיצור ובכללות ולא דק וכתבו הפוך, וזה דוחק, אך דע דעיקר סדר הכוונה צריך לעשות כמש"כ בסידור שהוא להלכה ולמעשה ותחילה סדר הכוונה צריך לכוין זיווג פנימי ואח"כ חיצוני וכו' והקושיא היא מחוסר ידיעתנו שלא הבינו דבריו, עכ"ל [אמנם לפי דברינו בהערה 4 מובן]. והשמות האלה הם עצם הזיווג והשפע הוא לא מוזכר.

עי' נהר שלום כב ע"ב ז"ל: אמנם צריך שידע לאיזה פרצוף מפרצופי זר"ן הוא צריך להמשיך השפע באותה הברכה שמברך וכפי אותו הפרצוף כך יכוין במטבע כונת הברכה בפרצוף דוגמתו מפרצוף עתיק וא"א ואר"א וישסו"ת להמשיך להם השפע ולזווגם ומהם ימשיך השפע לאותו הפרצוף דזר"ן כגון בברכת ענ"י דשחרית שהיא באריך דז"א יכוין להמשיך שפע מכ"ע לב' זוגים דאריך דעתיק ומשם לב' זוגי אריך דאריך, ע"כ, היינו א"א דחב"ד דחג"ת וכו'.

מטבע ברכה

יאההויהה
 זיווג חילוני דנה"י
 וחג"ת לחג"ת
 דעתיק יומני⁶
 יכוין להמשיך שפע מב' זוגים דעתיק לב'
 זוגים דל"א

איההויהה
 זיווג פנימי דחב"ד
 לחג"ת דל"א⁷

יאההויהה
 זיווג חילוני דנה"י
 וחג"ת לחג"ת
 דל"א
 יכוין להמשיך שפע מזוג פנימי דחב"ד
 דמ"ה וב"ן דל"א לזוג פנימי דחב"ד דמ"ה
 וב"ן דל"א ויסק"ת

שפע דמ"ה⁸ לזוג פנימי
 דל"א מפני⁹
 דמלכות¹⁰ לחכמות¹¹
 לחו"ב וחור"ג לחב"ד
 לזוג הפנימי דמ"ה
 דלכא ויסק"ת

יוד הי ויו הי¹³
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה¹⁴

למלכות לחו"ב וחור"ג
 לזוג עליון דלכא
 ויסק"ת¹⁵

כל שמות אלה הם בחי
 המלכות שבהם ולכן מכוונים
 בשמות, אבל בדיעה שזה רק
 הגימטריאות

אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא

⁶ ז"ל הרש"ש: [יורד מן הכתר עליון שהוא השורש עליון דכתר] הטיפה הנעלמה לחכמה שהוא עתיק, ומשם לבינה שהוא נוק' דעתיק.
 עי' אנ"כ ט' שחור"ב דכתר הוא עתיק ונוק'
 ועי' שעה"כ (דרושי ק"ש) כג ע"ב וז"ל: הנה כוונתינו בתחילה היא לזוג זוג חיצון דאו"א, אמנם לפי שהוא נעשה מעצמו שלא ע"י העלאת מ"ן של זר"ן כנז', לכן אין אנו מכוונים אותו בענין היחוד דק"ש כי הנה הוא זוג תדירי ואינו נפסק ונעשה מעצמו, אבל כוונתינו היא להוריד הארה ושפע מן הזוג ההוא אל זר"ן לשיהיה בהם כח לעלות בסוד מ"ן אל צורך זוג האחר של הפנימיות במלת אחד, ע"כ. – היינו בק"ש אבל כאן בברכה אנחנו מוסיפים לזה את הזיווג שגורמת את הזיווג בחב"ד.

ועי' שעה"כ מח ע"א (מהפתח עיניים) ז"ל: לזוג העליון [היינו דאו"א] יש בחי' אחרת ונק' זוג שאינו שלים, אמנם הוא תמיד, והוא בסוד יאההויה"ה וכו' ודע כי הזיווג יא"ה הו"י ה"ה הוא ע"י הדעת אשר מרע"ה מרכבה אליו והוא נשמה לת"ת.

⁷ ז"ל המשך הרש"ש שבהערה 6: עד הדעת שהוא א"א ונוקבא.
 - כנ"ל הערה 6 שחור"ג דכתר הוא א"א ונוק'.
⁸ היינו טיפה.
⁹ לא ריבוע.
¹⁰ גימ' עי' ע"ח שער או"א ה פ"ע ב ע"ב.
¹¹ שם מלא. עי' פ"ע ב ע"ב שכל שם פשוט בכתר, מלא בחכמה, ומלא דמלא בבינה (עי' ע"ח שער י"ד פרק ה' וז').

¹² אהבת שלום – שפע דב"ן דזיווג הפנימי דא"א דחו"ב דמ"ה וב"ן דב"ן דחב"ד דחג"ת דא"א.
¹³ כל הכתוב כאן בשמות הוא בחב"ד הפרטי שבאבא ומשם ליש"ס וזה לא מוזכר בכלל, אבל למעשה רק מכוונים פעם א' (כנ"ל הערה 5).
¹⁴ כל בחי' הויו"ת דעסמ"ב הם לצד הזכר הנקרא מ"ה וכל השמות אה"ה הם לצד הב"ן נוק' (עי' ע"ח שער י"ד פרק ה' וז') פ"ע ב ע"ב [היינו טיפה].
¹⁵ היינו עד כאן מגיע הטיפה

הפ"ע כאן מזכיר חכמות, וצ"ע אם כוונתו לזיווג עליון או משהו אחר? אולי לחב"ד שבהערה

Error! Bookmark not defined. ויותר נראה מאחר שזה מלא, וגם זה צ"ע מקומו.

מטבע ברכה

יהוה¹⁷ אהיה

יטוין לזווג החב"ד הנז' למ"ה ובי"ן לזו"א וישסו"ת ולהמשיך טיפת עסמ"ב ליסוד לחב"ד
 לחג"ת לאבא ויש"ס וטיפת קס"א קמ"ג לקנ"א שביסוד לחב"ד לחג"ת לאימא ותבונה¹⁸

איהיהיה¹⁹ זיווג פנימי לחב"ד²⁰ חג"ת לאבא ויש"ס
 איהיהיה²¹ זיווג פנימי לחב"ד לחג"ת לאימא ותבונה

יוד הי ויו הי כל שנות אלה הם
 יוד הי ואו הי בחי' המלכיות
 יוד הא ואו הא שנהם ולכן מכוונים
 יוד הה וו הה²² בשמות, אבל
 בלייעה שזה רק
 הגימטריאלות

ליסוד לזיווג עליון לאימא ותבונה שבו קנ"א
 ליסוד לזיווג עליון²³
 לאבא ויש"ס²⁴

אלף הדהה דדהה יוד דדהה דדהה²⁵

¹⁶ אהבת שלום – לפנים דמלכיות דחכמות דח"ב דזיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה אימא ותבונה.

¹⁷ כאן לא מכוונים אלא כל זה רמז שהוא הו"ת באבא ויש"ס
¹⁸ שעד כאן הוא המשכת הטיפה של א"א לתוך או"א ומכאן ואילך הוא זיווג או"א
¹⁹ עי' רש"ש כי בא לבאר סדר המשכת המוחין דנח"י [היינו פנימיות שהוא חב"ד] דנרנח"י
 [קומה שלימה, ולכן עסמ"ב] דרוח*## הנמשכים במלת הו"ה לתלת פרצופי חב"ד דחג"ת דז"א
 והענין הוא כי מלבד הזווג דחג"ת דפרצופים העליונים ודאו"א וישסו"ת הנז"ל במלת ברוך גם צריך
 לכוין עוד במלת ברוך לזווג פרצופי חב"ד דחג"ת דפרצופי הנזכר לעיל העליונים ולהמשיך משם
 ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן לחב"ד דחג"ת דאבא וקס"א קמ"ג (קנ"א) לחב"ד דחג"ת דאימא ולזווגם.
 כאן זיווג של אבא לחוד ללא חיבור לאימא ולכן אין ה"ח וה"ג, וזה עד היסוד של כל א' וא'
²⁰ חב"ד היינו פנימי

וצ"ע איך יתכן זיווג ללא ה"ח וה"ג?
²¹ כאן זיווג של אמא לחוד ללא חיבור לאבא ולכן אין ה"ח וה"ג, וזה עד היסוד של כל א' וא'
 באופן זה כי ביסוד הבינה שם הוא אהיה במילוי ההין, ושאר שמות דאלפין ויודין
 נמשכין שם (שעה"כ &).

²² עי' שעה"כ ג ע"א ז"ל: דע כי כל ברוך הוא ביסוד וצריך לכוין כי זה הברוך הוא ביסוד העליון
 של חכמה הנק' שביל ותכוין להמשיך בו השפע ולחברו אח"כ עם היסוד של בינה הנק' נתיב והנה
 השביל נק' ברוך והנתיב נק' ברכה ושניהם שוין בחשבון אחת גם ברוך וברכה עם הכללות הם
 רל"ח ואם תוסיף עליהם ד' אותיות של ברוך יהיה בגי' רל"ב והם בגי' ד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן
 וארבעתן נמשכין אל השביל העליון הנק'.
 העסמ"ב כאן הוא מלכויות ולכן רק גימ' (עי' ע"ח שער או"א פרק ז' – פתח עיניים ב ע"א).
 שפע דמ"ה דעמ"ב למלכיות דחכמות דח"ב ח"ג דחב"ד דאבא ויש"ס (לשון הפ"ע ב ע"א). והם גם
חכמות שזה שם מלא, וזה הטיפה.
²³ דחב"ד.

²⁴ יש שכותבים כאן יהוהוהו, אבל לא מוזכר בסיוד הרגיל, וגם הרי זה נעלם באמא, וזה נעלם
 כמש"כ בשעה"כ וצ"ע.

²⁵ עי' שעה"כ ג ע"א: ברוך וגם תכוין במלת ברכה הנרמז בברוך הנז' ותכוין כי גם היא בגי' רל"ב
 באופן זה, כי ביסוד הבינה שם הוא אהיה במילוי ההין, וכו', והנה זה האהיה בגי' רל"ב בבחינת
 ציורו בזה האופן, כי ד' ההין שבשם זה אם תציירם בציור ד"ו ובציור ד"י ובציור ג' ווין, כל א' מד'
 ההין, יהיו בגי' קס"ח. ואות יו"ד בגי' ק', ואם תצייר הד' בב' ווין שהם י"ב, תהיה היוד בגימטריא
 ל"ב, ותחבר הל"ב עם קס"ח הם ר'. עוד תקח אות א' ותציירה בציור יוד כזה ~~א~~, ותצייר היוד
 בציור יו"ד הנ"ל שהוא ל"ב ותחבר ר' עם ל"ב הרי רל"ב, ונשארים ב' אותיות לף מן המלוי ותחברם
 עם אות א' עצמה, ואז יהיו אלף שהם אותיות פלא, וה"ס השביל הדקיק הנק' פלא דלא אתיידע
 לא לעילא ולא לתתא כנז' בפ' בראשית דכ"ט ע"ב ובמקומות אחרים. ופי' הענין הוא כך כי זווג
 או"א הוא זיוג תדירי ואינו במקרה לפרקים כזווג זו"ן ולכן השביל שהוא היסוד דאבא הוא מחובר
 תדיר עם הנתיב שהו' היסוד דאימא ותמיד גנוז שם ולכן לא אתיידע אם הוא לעילא בחכמ' או אם
 הוא לתתא בבינה כי לעולם הוא בבחי' זווג תדירי דלא פסיק לכן זה השביל הנק' פלא הוא
 מתעלם ונגנז תוך היסוד דבינה הנק' אלף של אהיה דההין והנה נת"ל כי שם זה דאהיה עולה בגי'

מטבע ברכה

ג' המלוויס לג'
הויר'ת ע"צ ס"ג מ"ה
שנחג"ת, שהס מ"ו
ל"ז י"ט, הס בגימ'
ק"ב, יחד עם ג"פ
מ"ב סה"כ גימ' ברוך.

יוד וואו דלת הא ודי או י
אלף וואו אלף וואו
הא אלף³⁹

וד א או א

40

אתה

איהיהוה ⁴¹		זווג פנימי לחב"ד לחג"ת לכו"א וישסו"ת ⁴²
יכוין להמשך מיסוד לזווג הפנימי לחב"ד לחג"ת לכו"א ויש"ס ⁴³ טיפת עסמ"ב עם ה"ח		
יהוה	יוד הי ויו הי	
יהוה	יוד הי וואו הי	
יהוה	יוד הא וואו הא	
יהוה	יוד הה וו הה ⁴⁴	
יהוה ⁴⁵		
ליסוד לזווג הפנימי לחב"ד לחג"ת לחימל ותבונה שבו קס"א קמ"ג קנ"א		
אלף הי יוד הי		
אלף הא יוד הא		

³⁹ עי' הערה 37

⁴⁰ @יש כאן תוספת גדולה של אהבת שלום, וצ"ע אם זה מיוחד לחנוכה....@
⁴¹ שעה"כ ג ע"ב ז"ל: ונחזור לבאר מלת אתה כי מלת אתה הוא ר"ת של פסוק אש"ר תנ"ה
הוד"ך על השמים והכוונה כי אחר שעוררנו היסודות דאו"א במלת ברוך כנז' הנה עתה במלת אתה
נתחברו שניהם יחד ביסוד שלה ועתה נק' היסוד שלה אש"ר כנז' בתיקונים תי' ל' ד' ע"ו ע"א כי
הנזכר נק' ראש והנקבה נקרא אש"ר אח"כ נמשך שפע אל מלכות דבינה שהיא בחי' עטרת דיסוד
שבה שה"ס שיפולי מעיים כנזכר בתיקונים ובגמרא ויוצא השפע מן היסוד שבה ונמשך אל
המלכות דהיינו העטר' שבה והנה זאת העטר' נק' תנ"ה לפי ששם הם ג' אהיה במלוי יודין אלפין
ההין העולי' בגימ' תנ"ה וכל זה הוא בבחי' הה"ח שנותן לה אבא ואמנם גם היא יש בה ה"ג וכבר
ידעת כי כולם מתקבצ' בעטרת היסוד שלה הנקרא מל' שבה והיא נק' הודך לפי שה' גבו'
המתפשטות בה הוא מחסד עד הוד שבה וכלן נק' הודך ואחר כך מתחברות כולם בעטרת היסוד
שלה והרי נת' ג' תיבות אשר תנה הודך הרמוזות במלת אתה שבברוך אתה
וז"ל הרש"ש במטבע ברכה: אח"כ במלת אתה יכוין לב' יסודות המחברים בבחי' זיווג
ולהמשיך מיסוד דאבא ה"ח והם בחי' ה' הויות עם שמות הנזכר דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שביסוד ההוא
דאבא אל היסוד דאמא אח"כ יכוין להמשיך מיסוד דאמא כל הז' שמות דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן קס"א
קמ"ג קנ"א עם ה' חסדים שנתן לה אבא אל המלכות דאימא שהיא בחי' ג' אהיה קס"א קמ"ג
קנ"א ויש בה ה' גבורות ה' הויות והרי ניתנו ונתחברו במלכיות דאימא כל הז' שמות הנז"ל וגם ה'
חסדים וה' גבורות:

כאן זיווג של אבא ואמא יחד.

⁴² זהו אותו זיווג שבסוף ברוך (הערה 19) או שכאן המשכת הטיפה, אבל הרי גם שם יש
המשכת הטיפה? אבל ברור שיש הבדל אבל קשה מהו.

⁴³ הנ"ל במילת ברוך.

⁴⁴ מוזכר בשעה"כ הנ"ל ה"ח, והרש"ש הנ"ל משייך את זה לעסמ"ב (מסתמא זה בחי' אמ"ר וק"ב
שבאבא, וצ"ע – הרב מכחיש ולא מסכים)

⁴⁵ אלה הם ה"ח שיוצא מיסוד אבא ליסוד אמא, ולא מכוונים את הניקוד, רק יודעים שזה ה'
חסדים, וה' ספירות חג"ת נ"ה.

מטבע ברכה

אלף הה יוד הה

יכוין להמשיך מיסוד הפנימי לחז"ל דחג"ת לתימנא ותבונה כל השבעה שמות וה' חסדים⁴⁶

אלף הי יוד הי	יהוה	יוד הי ויו הי
אלף הא יוד הא	יהוה	יוד הי ואו הי
אלף הה יוד הה	יהוה	יוד הא ואו הא
	יהוה ⁴⁷	יוד הה וו הה
	יהוה ⁴⁸	

למלכות לחז"ל דחג"ת לתימנא ותבונה שהיא תנ"ה ובה ה' גבורות

אלף הי יוד הי	יהוה
אלף הא יוד הא	יהוה
אלף הה יוד הה	יהוה
	יהוה
	יהוה ⁴⁹

ויכוין להמשיך מ"ב דע"ב הגז' ומלוויו מפנים דט' ספירות עליונות דחז"ל דחג"ת לתימנא ותבונה לחז"ל דחג"ת לתימנא ותבונה עם נכונה⁵⁰ לנח"י דנח"י דחג"ת לתימנא ותבונה דחז"ל דחג"ת

אהיה
יהוה
יהוה
יוד הי ויו הי
יוד ויו דלת הי יוד
ויו יוד ויו הי יוד
וד י י ו
לפנים ⁵¹ דט' ספירות עליונות ⁵² דחז"ל דחג"ת לתימנא ותבונה ⁵³ דחז"ל דחג"ת לתימנא ותבונה ⁵⁴ דחז"ל דחג"ת לתימנא ותבונה ⁵⁵ דחז"ל דחג"ת לתימנא ותבונה ⁵⁶ דחז"ל דחג"ת לתימנא ותבונה ⁵⁷ דחז"ל דחג"ת לתימנא ותבונה

⁴⁶ היינו כל מה שאבא נתן ומה שאמא קבלה
⁴⁷ מוזכר בשעה"כ הנ"ל ה"ח, והרש"ש הנ"ל משייך את זה לעסמ"ב (מסתמא זה בחי' אמ"ר וק"ב שבאבא, וצ"ע)
⁴⁸ אלה הם ה"ח שיוצא מיסוד אבא ליסוד אמא, ולא מכוונים את הניקוד, רק יודעים שזה ה' חסדים, וה' ספירות חג"ת נ"ה.
⁴⁹ ה' גבורות במלכות דאמא
⁵⁰ עי' רש"ש וז"ל ואח"כ במלת אתה יורד השפע להתחלת מקום הגילי שהוא חסד הנקרא אתה שהוא קו ימין דפרצוף חג"ת דז"א.
⁵¹ לא ריבוע
⁵² שזה מספר האותיות ולא גימט'
⁵³ פשוט כתר מלא חכמה מלא דמלא בינה
⁵⁴ קו ימין
⁵⁵ חיצוניות
⁵⁶ דיניקה
⁵⁷ קו ימין.

יְהוָה יְהוָה

ויכין להמשיך מ"ב למ"ה הגז' ומלויו מפניס לט' ספירות עליונות לכה"ב דלת"י לנה"י וחג"ת לחג"ת לור"א וישכ"ט עם נכנח"י לנח"י לנח"י לחיה לכוה לכוה⁵⁸

אֵהְיָ אֵהְיָ
יְהוָה יְהוָה
יהוה
יוד הא ואו הא
יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף
וד א או א

לפניס לט"ס עליונות לכה"ב דלת"י לנה"י וחג"ת לחג"ת למ"ה וב"ן למ"ה ומ"ה ובדב"ן לז"ן

יכוין להמשיך ולהוליא ממלכות דזיווג הפנימי לחב"ד לחג"ת להגז' לוימח' ותבונה⁶⁰ כלס דמוחין⁶¹ דעסמ"ב וכלס דמוחין דקס"א קמ"ג קנ"א עם חו"ג עם נכנח"י⁶² לנח"י לכוה⁶³ למ"ה וב"ן⁶⁴ ולהמשיכס על נכ"י⁶⁵ חב"ד לחג"ת⁶⁶ דז"א⁶⁷

⁵⁸ עי' שעה"כ ג ע"ב ז"ל הקדמה א' קטנה הנה בכל פעם שאתה מזכיר ומברך ומוציא מפיק שם ההויה בכל מקום תכוין לכלול ביחד הויה אדני לפי כי בכתיבתו הוא הויה ובקריאתו הוא אדני כנודע גם צריך לכוין בכל פעם שתוציא מפיק שם הויה בכל מקום שיהיה הזהר לכוין בזה כי הוא סוד קשר המלכות עם ז"א באופן זה כי הנה כתוב בשם הויה ותכוין כי ג' אותיות יה"ו הוא ז"א וה"א אחרונה שבשם שהיא מלכות תכוין שנעשה שם שלם שהיא שם אדני באופן שתצייר שם הויה בלבך ותכוין בה' אחרונה לשם אדני שהיא הנוק' והיא ה"א אחרונה של ההויה.

⁵⁹ ואח"כ לת"ת הנק' הו"ה שהוא קו אמצעי דפרצוף חג"ת הנז' דז"א (רש"ש).

⁶⁰ בתחילת אתה.

⁶¹ נוסף אורות שהם עם ניקוד, וזה פנימיות של צלם דמוחין שהוא השמות ללא ניקוד.

⁶² קומה שלמה

⁶³ היינו חב"ד פנימיות דיניקה

⁶⁴ שני קוי קצוות וקו האמצעי הוא מ"ה וב"ן יחד.

⁶⁵ היינו מקיף.

⁶⁶ פנימיות יניקה.

⁶⁷ וכדי שיתפשט שפע אור הא"ס כנז' צריך לכוין בכל המשכת מוחין להמשיך בתוכם העשר הויות המנוקדות שהיה הנרנח"י דאותם המוחין והם חיותם וקיומם והם עיקר הבירור והתיקון כנז' בשער המוחין ובכל המקומות וכמ"ש כי נקודות בחכמה {ולכן מנוקדים} שהוא האצי' והוא המחשבה העליונה כנז"ל דבמחשבה אתבריר כולא והוא קיום והעמדת הכלים והאורות דרפ"ח שעלו מב"ע לאצילות שהוא המחשבה הנז'. ואח"ך יכוין להמשיך הצלם דמוחין עם י' הויו"ת המנוקדות שבו לתוך י' כלים דגופא דזו"ן {אפילו שמוזכר כאן ז"א כוונתו לזו"ן עי' פ"ע ב ע"ג והוא נכלל בהו"ה אדנות דלעיל} המבוארים בשער השמות ולכוין בשמות הכלים הנז' שם ולהלביש בהם את פרקי הצלם עם ההויו"ת המנוקדות כסדר הנז' שם וזהו תכלית בירורם ותיקונם ומבלעדי ההויות המנוקדות שהם הנרנח"י שלהם אין להם קיום והעמדה באצילות כי הם גוף בלא נשמה כמו שהיו מתחילה וגם שם מ"ה החדש שהוא עיקר התיקון עם שהוא כלול מטנת"א נק' בכללות נקודות בערך שם ב"ן וכנז' בפ"ה משער טנת"א ובפ"ד משער חיצוניות ופנימיות ובכמה מקומות ודי בזה לבקי ומבין בדברי הרב ז"ל. באופן כי העשר הויות המנוקדות הם עיקר המשכת המוחין ועי"כ יוכל להמשיך בתוכם המוחין דכתר שהם הטעמים ובתוכם אור הא"ס וכנודע דכל עוד שאאין אור החכמה מתפשט למטה במוחין אי אפשר לאור הכתר להתפשט כי כולם בחכמה עשית וכנזכר בכמה מקומות ובשער סדר האצי' ע"ש:

מטבע ברכה

	אֱהִיָּהּ יְהוָה	
אֱהִיָּהּ יְהוָה		אֱהִיָּהּ יְהוָה
	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה	
אֱהִיָּהּ יְהוָה		אֱהִיָּהּ יְהוָה
	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה	
אֱהִיָּהּ יְהוָה		אֱהִיָּהּ יְהוָה
	אוֹהוּיְהוָה אוֹהוּיְהוָה יְהוּוְהוּ יְהוּוְהוּ	

אלף הי יוד הי	יְהוָה	יְהוָה	יוד הי ויו הי
אלף הא יוד הא	יְהוָה	יְהוָה	יוד הי ואו הי
אלף הה יוד הה	יְהוָה	יְהוָה	יוד הא ואו הא
	יְהוָה	יְהוָה	יוד הה וו הה
	יְהוָה	יְהוָה	

ואח"כ יכוין להמשיכם לחח"ץ בג"ה ת"י דו"ק⁶⁸ דחב"ד דחג"ת⁶⁹ למ"ה וב"ן⁷⁰

יוד דדורה דדורה וו דדורה דדורה דדורה⁷¹

ומשם לנוק⁷²

אֱהִיָּהּ

יכוין להמשיך מ"צ דס"ג הנז"ל מלוו עס נ"ח נשמה דכוח דוכח לכח"ב דבג"ה דחג"ת דחג"ת דב"ן ומ"ה דב"ן דזו"ן
אֱהִיָּהּ
יְהוָה
יהוה
יוד הי ואו הי
יוד ויו דלת הי יוד

⁶⁸ יניקה כללית???

⁶⁹ פנימיות דיניקה

⁷⁰ עי' לעיל הערה 67.

⁷¹ כל שם זה הוא ז"א ולכאן ממשיכים את המוחין הפנימיים

⁷² אז הוא בסוד נקודה ולכן לא מוזכר בכלל.

מטבע ברכה

ואו אלף ואו הי יוד
ו ד י או י

מלך העולם

סקילה י א א יוד הי ויו הי
שכיפה ה ד ה יוד הי ואו הי
הג ו נ י יוד הא ואו הא
ותנה ה י ה יוד הה וו הה⁷³

יכוין להעלות המוחין והגנחה"י הנז"ל שנמשכו לפלגוף לחג"ת הנז"ל עם בירורי הכלים ואורות דרפ"ח⁷⁴ למלכים דלבי"ע וגם להעלות המוחין הפנימיים דפלאוף חג"ת הנז"ל דלבי"ע דז"א דלאלות דלבי"ע⁷⁵ המתחיים ללוחה המולה או ההגאה עם שורשי נגנח"י שלו לעורר מ"ד ומין לחב"ד הפנימיים לאו"א

יכוין להעלות למין כל המוחין שנמשכו בחיבות כבוד אלה ה' שהם ג' מ"ב שהם חב"ד דפלאוף נה"י וחג"ת דפלאוף חג"ת דז"א וגם להעלות המוחין הפנימיים שהם עסמ"ב קס"א קמ"ג קנ"א עם ה"ח וה"ג שהם המוחין הג' פרלופים הפנימיים שהם חב"ד דחג"ת דז"א עם בירורי כלים ואורות דג' פרלופים כח"ב דז"א עם נגנח"י דיליה למין ליססו"ת ומסס לאו"א ומסס לעתיק עד רוס המעלות⁷⁶ ומולאים י"ס דמ"ה ממלח א"ק וט' ספירות דב"ן דעיניים⁷⁷ דל"ק הגוגעים לביורי

⁷³ זה לא מוזכר בסידור, אבל הרב שד"ה אמר שאי אפשר להעלות מ"ן דגדלות לאו"א ללא מסירת נפש

ע"י שעה"כ כד ע"ב וז"ל: ודע כי הנה ע"י תפלתנו ומצות שאנו מקיימים לקרא קריאת שמע יש כח ותוספת גבורה ברחל לעלות עד מקום ז"א דאצילות מן המקום אשר היא עומדת בו עתה, שהוא בהיכל אהבה דבריאה עד ז"א דאצילות. ואח"כ עולים שניהם יחד עד או"א להעלות להם מ"ן. וכו' והנה בזמן הגלות אין כח ברחל לעלות כיון שהיא למטה בהיכל אהבה של עולם הבריאה כנז', ולכן אנו צריכין למסור נפשינו על קדוש השם באות ד' דאחד, וצריך לכוין ולקבל עליו ד' מיתות ב"ד סקילה שרפה הרג וחנק מן ד' אותיות אדני. ועיי"ש עוד: יש קצת תיקון במה שנמסור נפשינו על קדוש השם בכל לב, כי ע"י כן אפילו אין בנו שום מע"ט והרשענו עד להפליא, הנה ע"י מסירת נפשינו להריגה מתכפרים עונותינו כולם, ויש בנו יכולת לעלות עד אימא עלאה וכו' וז"ס על קדוש השם שהיא אימא אשר למעלה על ז"א הנק' ה'.

⁷⁴ היינו הרפ"ח, אין כוונה מיוחדת לכלים אלא רק לאורות, והרב אמר שהכלים הם חב"ד דכלים

⁷⁵ ע"י פ"ע שמתקשה בלשון זו.

⁷⁶ ע"י נהר שלום כג ע"ג: (ע"ב) גם נודע כי ישראל נק' בנים דזו"ן וכל מה שאנו מבררים ע"י התפילות והמצות הוא מבחי' בירור המלכים דזו"ן ומבחי' הנשמות להעלותם לאו"א להתקן ואז ניתן כח לזו"ן ומבררים גם הם מבחי' האחוריים דאו"א ויש"ס ותבונה ומעלים אותם ועולים עם הבירורים דזו"ן לאו"א והבירורים דזו"ן נשארים באו"א להתקן ובירורים דאו"א עולים לא"א וכעד"ז או"א מבררים מחלקים א"א וא"א מעלה אותם לעתיק להתתקן וכעד"ז מפרצו' לפרצוף כי כל פרצו' תחתון הוא נק' ז"א שהוא בן בערך הפרצוף שעליו והוא מברר חלקי בירורי הפרצוף שעליו ומעלה אותם לפרצו' העליון שע"ג פרצוף שעליו להתתקן כמבואר בע"ח ובס' מ"ש ש"ב ח"ב פ"ו ע"ש וכן עולים עד רום המעלות ואז מזדווגים ע"ב וס"ג דא"ק ואז נמשכים ויורדים כלים ואורות ד"ס דמ"ה עם ט"ס תשלום י"ס דב"ן המתייחסים לאותם הבירורים שעלו ובתוכם הנרנח"י שהם ההו"ת ואה"ה המנוקדות הנמשכים מהא"ס הראויים לאותם הבירורים ומתערבים עם אותם הבירורים דכל פרצוף ונמשכים מפרצוף לפרצוף בבחינת מוחין ע"י זוג כי כל פרצוף מזדווג שני זווגים זוג א' הוא זוג דרעותא שהם המוחין שהם ג' פרצופים הפנימיים דאותו פרצוף ואחר כך מזדווג עם נוקביה זוג שני דגופא שהם הו"ק שני פרצופים החיצוניים חג"ת ונה"י ומתקנים אותם הבירורים הנז' דפרצוף התחתון וממשיכים אותם לפרצוף התחתון בבחי' מוחין מלובשים בצלם הנמשך מהמוחין של אותו הפרצוף העליון המזדווג והמוחין שלו עצמם נעשו מהבירורים של הפרצוף ההוא העליון. המשל בזה שהבירורים דז"א שנבררו ועלו ע"י ישראל לאו"א לתקנם באים בבחי' מוחין לז"א מלובשים בצלם הנעשה מבירורים דאו"א שנבררו ועלו ע"י ז"א לא"א לתקנם ובא"א היו ב' זווגים כנ"ל ותיקן את הבירורי' ההם דאו"א והמשיכם להם בבחי' מוחין מלובשי' בצלם הנמשך מהבירורים שלו שעלו ע"י או"א ונתקנו ע"י עתיק והמשיכם לא"א בבחי' מוחין ומהמוחין ההם המשיך הצלם ההוא להלביש המוחין ההם דאו"א והמוחין ההם דאו"א המשיכו גם הם צלם להלביש המוחין דז"א כנ"ל וכן הוא מפרצוף לפרצוף ועיין והבן זה היטב מאד

מטבע ברכה

המוחין הנז' ומשפטים לנתיק ונוק' ומזווגים עתיק ונוק' לג' פלופים הפנימיים כחז"ל שלהם ולוקחים חלקים ממ"ה ומז"ן ושאריתם נהונים לא"ל ונוק' ולוקח חלקים ממ"ה ומז"ן ומזווגים לא"ל ונוק' כנז' בעו"נ??? ונותנים חלקם לאו"ל וישקות ומזווגים ונותנים חלקים לו"ל לאילנות ולאב"ע

מדרגה ז' מלכות דחסד, ביכורי ב"ן דע"י ואבא
 יוֹד הִי וְיוֹ הִי⁷⁸ רפ"ח
 מדרגה ה' וז' מלכות גבורה, ביכורי ב"ן לטוק'
 יוֹד הִי וְאוֹ הִי יוֹד הִי וְאוֹ הִי⁷⁹
 דע"י ואימא ונוק' דז"א
 מדרגה ג' וז' מלכות דתנה"י, ביכורי ב"ן דא"ל
 יהוה יוד הא ואו הא⁸⁰
 ויש"ס ויעקב
 מדרגה ב' שהיא ד' מלכות למלכות, ביכורי ב"ן
 י י ה י ה ו י ה ו י
 לטוק' דא"ל ותבונה ורחל
 ויכוין להעלותם עם הנרנח"י שלו לזו"ן

עי' אריכות צאור הלכנה@@@

להעלות למז"ן כלמי המוחין לג' פלופים הפנימיים לחז"ל דחג"ת לזו"ן עם הנרנח"י לנח"י לזוה

81

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה

אֱהִיָּה

בפרטות מאי נפקא מיניה כי אין כאן מקומו להאריך ויתבאר במ"א בע"ה.

⁷⁷ עי' נהר שלום כז ע"ג: לבירורים ההם דא"ק ועולים עם חלקי נת"א דע"ב וס"ג דפנימיים למז"ן לטעמיים דע"ב ס"ג הפנימיים ואז מזווגים ע"ב וס"ג ומוציאים מהמצח חלקי חיצוניות טנת"א דמ"ה המתייחסים לכל פרטי אותם הבירורים דכל נקודה ומהעינים חוזרים לצאת טנת"א דב"ן ונקודות דס"ג עם תשלום התשעה ספירות העליונות דכל פרט ומתחברים אורות וכלים דמ"ה עם אורות וכלים דב"ן ויורדים דרך אח"פ ומתגלים מטיבור דא"ק ולמטה וע"י הזווג העליון ההוא נתקנו הבירורים דפנימיות.

⁷⁸ לגבי ענין "מדרגה ז' וכו'" עי' שער רפ"ח פרק ב' מדריגות של שמות וכו'. ומש"כ "בירורי הב"ן דע"י ואבא וז"א", עי' שער אנ"כ פרק ט' וז"ל, "א"א ונוק' דעת הכולל חו"ג מכריע בין החו"ב שהם עתיק ונוק', ע"כ, דהיינו שכל קו הימין יהיה נקרא עתיק, וקו שמאל יהיה נקרא נוק' דעתיק, וקו האמצעי יהיה נקרא א"א ונוק'. וכולם ב"ן דעתיק וכן ב"ן דאבא, מאחר שכולם הניצוצין מהמלכין קדמאין שנפלו לבריאה, וכל מה שנפל היא רק מבחי' הב"ן. וכל קו ימין נכלל במלך החסד. וכל קו שמאל נכלל במלך הגבורה, וכל קו האמצע נכלל בת"ת הכולל נה"י והוא צד ימין של קו האמצעי, והמלכות היא צד שמאל של קו האמצעי.

ומאחר שיצא ז"ת וכולם מלכיות, לכן כל א' הוא מלכות דחסד ומלכות דגבורה וכו'.
⁷⁹ עי' שער רפ"ח פרק ב' שזה צריך להיות גימ' ע"ב, ולכן כאן הוא שם ס"ג יחד עם י' אותיות, ולכן מוזכר פעמיים, א' לגימ', וא' למספר האותיות.

⁸⁰ כדי ששם מ"ה יהיה גימ' ע"ב צריכים מ"ה ועוד כ"ו של שם הוי"ה פשוטה מרפ"ח פרק ב'.
⁸¹ עי' פנ"ח י ע"ג הנה בתחלה אנו מורידים השפע העליון מן ברוך הנזכר אל אתה שהוא החסד בסוד ואתה כהן לעולם ואח"כ אל התפארת הנקרא יהו"ה ואחר כך אל הגבורה הנקראת אלהינו וע"י קבלת השפע יכולים שלשתן לעלות אל מקום הבינה ואז נקראת בינה מלך כי אין מלך בלא חיילות והנה הבינה היא הנקראת עולם ועתה שעלו חיילותיה אליה אז היא נקראת מלך העולם וז"ל המאמרי רשב"י: וכאשר יתברכו מדות אלו הנז' לצורך עצמן, אז יחזרו למקומן לבינה לקבל שפע להוריד למטה, ואז תקרא הבינה מלך להיות שריה נשפעין ומלובשין לבוש מלכות ועשירים, ואם זה השפע לא היה להם מתחילה, לא יוכלו לחזור לשרשן לקבל שפע להריק למטה, כד"א ולא יראו פני ריקם, כי מדות אלו הם סוד הפנים, פני משה. אמנם נצח והוד אינם עולים למקור העליון שהוא בינה בזרועות, כי אין דקותם כל כך לשיוכלו להכלל בעולם הנעלם ולעלות שם ולקבל שפע, ולפיכך הם לבר מן גופא, והבן זה. ומלך זה הוא העולם הנעלם. [רואים בכלל שינוי בין נר"ה לשאר המידות?]

מטבע ברכה

יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	יְהוָה
	יְהוָה יְהוָה	
אֱהִיָּה		אֱהִיָּה
יְהוָה		יְהוָה
	אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ	
	יְהוָהוּ יְהוָהוּ	
אֱלֹף הִי יוֹד הִי	יְהוָה יְהוָה	יוֹד הִי וַיּוֹד הִי
אֱלֹף הֵא יוֹד הֵא	יְהוָה יְהוָה	יוֹד הִי וַאֲוֹ הִי
אֱלֹף הֵה יוֹד הֵה	יְהוָה יְהוָה	יוֹד הֵא וַאֲוֹ הֵא
	יְהוָה יְהוָה	יוֹד הֵה וּוֹ הֵה
	יְהוָה יְהוָה	

כלמי המוחין דב' פלופים החילוניים לנה"י וחג"ת לחג"ת לז"ן עם נגנח"י לנח"י לנח"י לנח"י לנח"י לנח"י		
אֱהִיָּה יְהוָה		אֱהִיָּה יְהוָה
	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	
יְהוָה		יְהוָה ⁸²
יוֹד הִי וַאֲוֹ הִי	יְהוָה	יוֹד הִי וַיּוֹד הִי
יוֹד וַיּוֹד דִּלְתַּת הִי יוֹד וַאֲוֹ אֱלֹף וַאֲוֹ הִי יוֹד	יוֹד הֵא וַאֲוֹ הֵא	יוֹד וַיּוֹד דִּלְתַּת הִי יוֹד וַיּוֹד וַיּוֹד הִי יוֹד
וֹד יְאֹו יְאֹו	יוֹד וַאֲוֹ דִּלְתַּת הֵא אֱלֹף וַאֲוֹ אֱלֹף וַאֲוֹ הֵא אֱלֹף	וֹד יְאֹו יְאֹו
	וֹד יְאֹו יְאֹו	

עם רפ"ח לכתב"ד הכוללים לפלופי לבי"ע
ונגנח"י ש"ו
יוֹד הִי וַיּוֹד הִי
יוֹד הִי וַאֲוֹ הִי יוֹד הִי וַאֲוֹ הִי
יְהוָה יוֹד הֵא וַאֲוֹ הֵא
יְהוָה יְהוָה
ליקטו"ת ומינסט"ת למו"א וממ"א למו"א
וממ"א לעתיק וכן עולכיס מזה לזה עד
ע"ב ס"ג ל"ק

יוֹד הִי וַיּוֹד הִי ע"ב ל"ק		זיווג ע"ב ס"ג ל"ק	אֱהִיָּהוּ ⁸³
יוֹד הִי וַאֲוֹ הִי ס"ג ל"ק			

⁸² לנקד?
⁸³ עיקר צריך להיות חב"ד דע"ב ס"ג דא"ק וכן כולם, אבל לא כתוב ברש"ש.

מטבע ברכה

ומשך עשר ספירות דמה ממצח ד"ק וט' ספירות עליונות דב"ן מעינים ד"ק עם הנרנח"י ואור הטעמים אור הא"ס ב"ה המחלצתם זה דך אח"ך לפלופי כחב"ד דמ"ה וב"ן דעתיק ולהשליך שם המצוה שנהס ⁸⁵			
	זיווג עתיק ונוק'	איהיהיה	
	זיווג א"ל ונוק'	איהיהיה	
	זווג אר"ל	איהיהיה	
	זווג יסו"ת	איהיהיה	

אשר⁸⁶

ימשך כלמי המוחין הנ"ל ליסוד ומלכות ⁸⁷ דיסו"ת מלבושים כללמי הברורים ⁸⁸ שלהם שקבר עלו ונתקט ⁸⁹
תחילה ⁹⁰ יכוין להחזיר למקומם המוחין לחמשה פלופים חג"ת עם נרנח"י שלהם ועם החוג, שעלו למ"ן לחמשה פלופי חג"ת דז"ן

אָהִיָּה

יְהוָה

אֵהִיָּה

יְהוָה

אהיה

יהוה

אֵהִיָּה אָהִיָּה

⁸⁴ עי' נהר שלום ט ע"ג וז"ל: וכדי שיתפשט שפע אור הא"ס כנז' צריך לכוין בכל המשכת מוחין להמשיך בתוכם העשר הויות המנוקדות שהיה הנרנח"י דאותם המוחין והם חיותם (ע"ב) וקיומם והם עיקר הברור והתיקון כנז' בשער המוחין ובכל המקומות וכמ"ש כי נקודות בחכמה שהוא האצ"י והוא המחשבה העליונה כנז"ל דבמחשבה אתבריר כולא והוא קיום והעמדת הכלים והאורות דרפ"ח שעלו מב"ע לאצילות שהוא המחשבה הנז'. ואח"ך יכוין להמשיך הצלם דמוחין עם ' הויר"ת המנוקדות שבו לתוך ' כלים דגופא דזו"ן המבוארים בשער השמות ולכוין בשמות הכלים הנז' שם ולהלביש בהם את פרקי הצלם עם ההויר"ת המנוקדות כסדר הנז' שם וזהו תכלית ברורם ותיקונם ומבלעדי הויות המנוקדות שהם הנרנח"י שלהם אין להם קיום והעמדה באצילות כי הם גוף בלא נשמה כמו שהיו מתחילה וגם שם מ"ה החדש שהוא עיקר התיקון עם שהוא כלול מטנת"א נק' בכללות נקודות בערך שם ב"ן וכנז' בפ"ה משער טנת"א ובפ"ד משער חיצוניות ופנימיות ובכמה מקומות ודי בזה לבקי ומבין בדברי הרב ז"ל. באופן כי העשר הויות המנוקדות הם עיקר המשכת המוחין ועי"כ יוכל להמשיך בתוכם המוחין דכתיב שהם הטעמים ובתוכם אור הא"ס וכנודע דכל עוד שאאין אור החכמה מתפשט למטה במוחין אי אפשר לאור הכתר להתפשט כי כולם בחכמה עשית וכנזכר בכמה מקומות ובשער סדר האצ"י ע"ש:

⁸⁵ חיצוניות טנת"א דב"ן עם תשלום חלקיו וגם נקודות דס"ג ומתחברים אורות דמ"ה עם אורות דב"ן ונקודות דס"ג ויורדים דרך אח"פ ומתגלים מטיבור דא"ק ולמטה ומזדווגים מ"ה וב"ן והמובחר שבהם ניתנים מוחין לעתיק ונוק' ומזדווגים המ"ה וב"ן דעתיק ומבררים המובחר שבנשאר וניתנים מוחין לא"א ונוק' ומזדווגים מ"ה וב"ן דא"א ומבררים המובחר שבנשאר וניתנים מוחין לאו"א ומזדווגים מ"ה וב"ן דאו"א ומבררים המובחר שבנשאר וניתנים מוחין ליסו"ת:

⁸⁶ (נה"ש יח ע"ב) @. ולא מכוונים את זה כמו שלא מכוונים את היסוד שבכל הפרצופים לעיל אלא רק הע"ב וס"ג שבהם.

ואחרי זה צריכים להחזיר את המוחין דקטנות למקומם לאחר שעלו למ"ן.

⁸⁷ היינו חו"ב יסוד וחו"ג בעטרת היסוד (פ"ע ג ע"א).

⁸⁸ היינו שנתכרו.

⁸⁹ וכל זכרה שאין בו אשך קלטנו מכוונים את הכוונות האלה היינו עד סוף הכוונות וזונו במלך העולם

⁹⁰ היינו תחילה באשך, והמשך בקלטנו

עי' נה"ס ט ע"ב: המשל בזה כי הברורים דז"א שנברר ועלו ע"י ישראל ליסו"ת לתקנם נמשכים לז"א בבחי' מוחין מלובשים בצלם הנמשך מהמוחין דיסו"ת והמוחין ההם דיסו"ת נעשו מהברורים שלהם עצמם דיסו"ת שנבררו ועלו ע"י ז"א לאו"א עילאין לתקנם ואחר שתיקנום או"א עילאין.

מטבע ברכה

	יְהוָה יְהוָה	
אֱהִיָּהּ		אֱהִיָּהּ
יְהוָה		יְהוָה
	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	
	יְהוָה יְהוָה	
אֱהִיָּהּ		אֱהִיָּהּ
יְהוָה		יְהוָה
	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	
	יְהוָה יְהוָה	
אֱלֹף הִי יוֹד הִי	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹף הֵא יוֹד הֵא	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹף הֵה יוֹד הֵה	יְהוָה	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה

אֱהִיָּהּ יְהוָה		אֱהִיָּהּ יְהוָה
	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה	
יְהוָה		יְהוָה ⁹¹
יֹד הִי וַיּוֹד הִי	יְהוָה	יֹד הִי וַיּוֹד הִי
יֹד וַיּוֹד דַּלַּת הִי יוֹד וַיּוֹד אֱלֹף וַיּוֹד הִי יוֹד	יֹד הֵא וַיּוֹד הֵא	יֹד וַיּוֹד דַּלַּת הִי יוֹד וַיּוֹד הִי וַיּוֹד הִי יוֹד
וֹד י אֵו י	יֹד וַיּוֹד דַּלַּת הֵא אֱלֹף וַיּוֹד אֱלֹף וַיּוֹד הֵא אֱלֹף	וֹד י יוֹד
	וֹד א אֵו א	

קדשנו

יכוון להמשיך החכמות ממקופי ל' ומ' ללמני המוחין דאו"א וישו"ת עם הגננח"י לחיה שבהס"י, לחב"ד וחג"ת⁹³ דמ"ה וב"ן לפלגוף לחב"ד⁹⁴ דלכילות דז"א דלגי' דלבי"ע דלכילות⁹⁵.

חכמה דמ' דללס דלמא

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

חכמה דמ' דללס דלכבא

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

⁹¹ לנקד?

⁹² וזהו "קדשנו" הם המוחין דחכמה דאו"א הנק' קדש. (רש"ש הקדמה למטבע ברכה).

⁹³ חב"ד וחג"ת היינו ל"מ

⁹⁴ גדלות.

⁹⁵ היינו לכילות הפרטי שבאבי"ע דז"א דלכילות (פ"ע צ ע"א).

נ"ל שכונתנו לכילות (שהוא פנימיות) דז"א דלכילות, ועוד לבי"ע (שהוא ג' כלים פנימי תיכון חילון עי' שער מ פרק צ) דלכילות שהם מתלבשים תוך בי"ע עמנו.

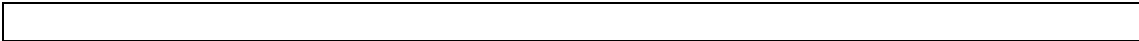
מטבע ברכה

אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
	אוהויהו אוהויהו יהוהויהו יהוהויהו	אוהויהו אוהויהו יהוהויהו יהוהויהו	

חכמה דל' לכלס לאמא

חכמה דל' לכלס לאבא

	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	
אהיה יהוה		אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה יהוה
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	
אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה	אהיה יהוה
	אוהויהו אוהויהו יהוהויהו יהוהויהו	אוהויהו אוהויהו יהוהויהו יהוהויהו	אוהויהו אוהויהו יהוהויהו יהוהויהו	

במצותיו⁹⁶

במאותיו יכוין להמשך מקיפי ל"מ לכלמי המוחין דבינות דאו"א ויסקו"ת עם נננח"י נגשמה שבהם לחב"ד וחג"ת דמ"ה וב"ן דפרלופי כחב"ד דבריאה דז"א דאזילות ודבריאה דאבי"ע דאזילות⁹⁷:

⁹⁶ במצותיו הם המוחין דבינה דאו"א הנק' מצוה

⁹⁷ היינו

מטבע ברכה

בינה דמ' ללכס לאבא

אָהיָה
יְהוָה

אהיה יהוה

אֵהיָה אֵהיָה
יְהוָה יְהוָה

אָהיָה יְהוָה

אֵהיָה אֵהיָה
יְהוָה יְהוָה

אָהיָה יְהוָה

אֵהוּיְהוּ
אֵהוּיְהוּ
יְהוּוְהוּ
יְהוּוְהוּ

בינה דמ' ללכס לאמא

אָהיָה
יְהוָה

אהיה יהוה

אֵהיָה אֵהיָה
יְהוָה יְהוָה

אָהיָה יְהוָה

אֵהיָה אֵהיָה
יְהוָה יְהוָה

אָהיָה יְהוָה

אֵהוּיְהוּ
אֵהוּיְהוּ
יְהוּוְהוּ
יְהוּוְהוּ

בינה דל' ללכס לאבא

אָהיָה
יְהוָה

אהיה יהוה

אֵהיָה אֵהיָה
יְהוָה יְהוָה

אָהיָה יְהוָה

אֵהיָה אֵהיָה
יְהוָה יְהוָה

אָהיָה יְהוָה

אֵהוּיְהוּ
אֵהוּיְהוּ
יְהוּוְהוּ
יְהוּוְהוּ

בינה דל' ללכס לאמא

אָהיָה
יְהוָה

אהיה יהוה

אֵהיָה אֵהיָה
יְהוָה יְהוָה

אָהיָה יְהוָה

אֵהיָה אֵהיָה
יְהוָה יְהוָה

אָהיָה יְהוָה

אֵהוּיְהוּ
אֵהוּיְהוּ
יְהוּוְהוּ
יְהוּוְהוּ

לחב"ד וחג"ת דמ"ה וב"ן דפלאפי כחב"ד דבניאה דז"א דלאליות לאבי"ע דלאליות

וצונו⁹⁸

⁹⁸ וצונו יכוין להמשיך מקיפי ל"מ דצלמי המוחין דו"ק דאו"א וישסו"ת עם נרנח"י דרוח שבהם

מטבע ברכה

מצוה פרטית.....⁹⁹

מלכות דמי' לכלס לאבא

מלכות דמי' לכלס לאמא

	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
אָהיָה יְהוָה		אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
אָהיָה יְהוָה		אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה

מלכות דמי' לכלס לאבא

מלכות דמי' לכלס לאמא

	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
אָהיָה יְהוָה		אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
אָהיָה יְהוָה		אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה
	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה	אָהיָה יְהוָה

⁹⁹ ובסיום הברכה יכוין להמשיך מקיפי ל"מ דצלמי המוחין דמלכיות דאור"א וישסו"ת עם נרנח"י דנפש שבהם לחב"ד וחג"ת דמ"ה וב"ן דפרצופי כחב"ד דעשיה דז"א דאצי' ודעשיה דאבלי"ע דאצילות ובברכת הנהנין יכוין כנ"ל עד סוף כונת מלך העולם אלא שהוא באבלי"ע דבריאה כנ"ל ואח"כ במלת:

מטבע ברכה

לחב"ד וחג"ת דמ"ה ובי"ן דפרלופי כחב"ד דעשיה דז"א דלצילות לאבי"ע דלצילות

אחר כך בעשיית המצוה צריכים לכוון:

חכמה לז' לכלס דאמא

חכמה לז' לכלס דאבא

	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה		אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה		אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	
אֱהִיָּה יְהוָה		אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה		אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	
אֱהִיָּה יְהוָה		אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
	אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה		אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	

לנה"י דמ"ה ובי"ן דפרלופי כחב"ד דלצילות דז"א דלצילות לאבי"ע דלצילות

בינה לז' לכלס דאמא

בינה לז' לכלס דאבא

	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה		אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה		אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	
אֱהִיָּה יְהוָה		אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה		אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	
אֱהִיָּה יְהוָה		אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
	אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה		אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	

לנה"י דמ"ה ובי"ן דפרלופי כחב"ד דבריאה דז"א דלצילות לאבי"ע דלצילות

ו"ק לז' לכלס דאמא

ו"ק לז' לכלס דאבא

אֱהִיָּה

אֱהִיָּה

